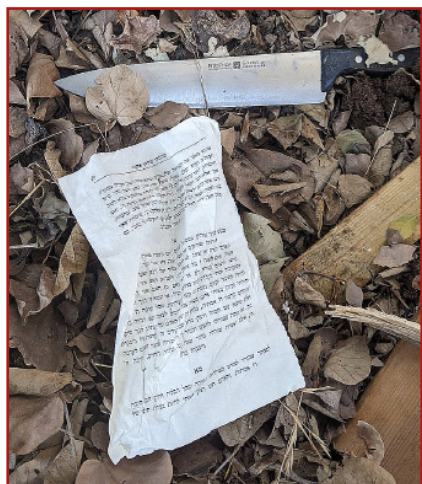

עצרו עמי עוד [יותר מ] יום אחד

"שְׁבַעַת יָמִים תִּקְרְבוּ אִשָּׁה לַה', בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַה' עֲצַרְתָּ הוּא" (ויקרא, כג, לו)
 עצרת הוא - עצרתי אתכם אצלי כמלך שזימן את בניו לסעודה לכך וכך ימים, כיון שהגיע זמנו להפטר,
 אמר: 'בני, בבקשה מכם, עכבו עמי עוד יום אחד, קשה עלי פרידתכם' (רש"י שם מדברי המדרש)

צוות צלמים מקצועי נסע לתעד את הטבח הנורא שהתרחש ב-7 באוקטובר בקיבוץ בארי. באזור שבו בתים שלמים נשרפו עד היסוד, צלם אחד הבחין בדף לבן קרוע ששוכב על הקרקע ליד סכין מפחידה. דף זה הוא מתוך הספר בלבבי משכן אבנה, ובו כתוב לעצור את החיים ולערוך חשבון הנפש! (יש לציין שבכל הספר כולו המילה "לעצור" מופיעה רק בדף זה!)

דברי הרב שליט"א לאור המכתב הנ"ל:

"עצרו עמי"

המאורעות שארעו בשמיני "עצרת" בארץ ישראל "עצרו" חלק גדול מהפעולות הנעשים בארץ הקודש.

כמה דוגמאות: כחצי מיליון משתתפים במלחמה, ואינם בביתם ♦ כמאתיים אלף נעקרו מביתם בדרום ובצפון ונמצאים רחוק מביתם ♦ מערכת החינוך במקומות רבים פעילה באופן חלקי ♦ ענף הבניה רובו הגדול נעצר עקב חוסר בעובדים שעד עתה נעשו ע"י בני ישמעאל ♦ ענף התעופה הוקטן בהרבה, חלק גדול מהחברות הזרות אינם טסים לארץ וממנה ♦ חלק גדול ממקומות הבילוי אינם פעילים ב"ה, וחלקם פעילים למחצה ולשליש ולרביע ♦ כיוון שכשבע מאות אלף איש אינם בביתם כנ"ל, תולדת הדבר שחלק מן המשרדים והעסקים חסר בהם את אותו כח אדם, ועל ידי זה נעצרים תהליכים רבים או מתעכבים, מי יותר ומי פחות ♦ וכן חנויות רבים פתוחים באופן חלקי ♦ עצם האי ודאות על העתיד הקרוב והבינוני, גורם לתנועת הכלכלה לעצור ולהתנהל באופן איטי וחשדני. ועוד ועוד דוגמאות לרוב. כל אלו מורים לנו כי הקב"ה אומר לנו:

"עצרו!"

ולכך זה נעשה בשמיני "עצרת" - "עצרו עמי עוד", והשנה זה לא רק "עוד יום אחד", אלא לעצור את כל החיים ולחשוב מהתחלה על כל החיים, באופן יסודי ומעמיק, בשביל מה הוא חי? והאם ברורה לו הדרך איך להגיע לתכלית חייו, והאם הוא צועד בדרך זו למעשה! אפשר להשתמש עם מה שנמצא "בבארי" לשם חיזוק הדברים, אם כי הדברים ברורים מצד עצמם ואינם צריכים חיזוק כלל, אולם טבע בני האדם להתחזק ממאורעות אלו, אף לדברים שאינם צריכים חיזוק כלל וכלל!!!

לג

בלבבי משכן אבנה

מ

כשם שבעניני עוה"ז, במסחר, עושים יום בשנה ספירת מלאי, וסוגרים את החנות ובודקים מה מכרו ומה לא וכו', כן ממש צריך האדם לעשות עם עצמו. לא חשבון נפש של רבע שעה, חצי שעה, שעה, אלא לעצור את כל מהלך חייו, ולבדוק האם אני רוצה להיות קרוב ודבוק לבורא עולם או לא? ואם כן, האם אני דורך בדרך שמקרבת אותי לקב"ה קרבה מוחשית כנ"ל. או שמא זו דרך של לימוד תורה בשכל וקיום מצוות עם קצת התעוררות, אבל לקרבת ה' אמתית, תורתית וקיום מצוותי אינם מביאים אותי. חייבים לצאת עם הכרה ברורה שרוצים קרבת ה' אמתית, כמה זמן שיקח לאדם עד שיגיע לכך שיקח, אולם שיצא עם הכרה ורצון ברור שכל החיים זה קרבת ה' ודבקות בה'. ואז עתה עבודתו לחפש ולברר לו דרך ברורה כיצד זוכים לקרבת ה', אולם ראשית שיהיה ברור שזה כל פנימיות החיים, קרבת ה' ודבקות בה'.